

We believe that a timely word about a healthy lifestyle is a good contribution to the future of our nation. Knowledge on this topic will help the future economist to preserve and improve his health, to be active builders of a new society in which universal values will be priority, and being healthy in general will not only be physically the norm and the goal of a better and longer life.

A healthy lifestyle is a determining factor in the preservation and strengthening of young people's health in modern conditions. Establishing a system of maintaining a healthy lifestyle is a real way to protect its health. A healthy person is of great value to the state because it is able to work more efficiently, and therefore to raise the economy. To enrich the society, to ensure its national security. The only radical way to solve the problem is to radically rebuild our views on the causes and consequences of not health, but the formation of a healthy lifestyle. And this can only be achieved through the restructuring of the educational system and the education of young people, the acquisition of knowledge that allows it to carry out harmonious development in accordance with the present conditions.

Key words: future economist, physical education, student young people, sportivno-massovaya work.

.Подано до редакції 04.04.2018.

Рекомендовано до друку докт.пед.наук, проф. Т.Ю.Осиповою

УДК 378.937

© 2017

Рожелюк І.Я.

РЕЗУЛЬТАТИ ЕКСПЕРИМЕНТУ З ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО МОНІТОРИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття присвячена висвітленню результатів педагогічного дослідження з формування готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності як активних учасників, організаторів й сучасних менеджерів іншомовної освіти. З врахуванням провідних принципів, функцій і методів освітнього моніторингу, а також специфіки педагогічної діяльності викладача іноземної мови, сформульовано авторське визначення феномена його готовності до моніторингової діяльності, зокрема, здатного до здійснення моніторингу якості власної професійно-педагогічної діяльності та адекватного виміру й оцінювання якості академічних досягнень учнів. На підставі використання засобів критеріально-рівневого підходу проаналізовано результати діагностичних зрізів, отримані по закінченні майбутніми викладачами іноземної мови бакалаврського й магістерського рівнів освіти.

Ключові слова: освітній моніторинг, моніторингова діяльність, готовність до моніторингової діяльності, майбутні викладачі іноземної мови, критеріально-рівневий підход, діагностичні зрізи.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Кваліфіковане здійснення функцій освітнього моніторингу в системі іншомовної освіти – дуже складний й тривалий процес, який передбачає чітке дотримання певних принципів і процедур стосовно проведення освітніх вимірювань, незалежних оцінювань і тестувань, а також наявності в складі професійної готовності сучасного викладача іноземної мови відповідної складової – готовності до моніторингової діяльності. Остання виявляється як здатність майбутнього викладача іноземної мови до планування, проведення й узагальнення результатів освітніх вимірювань шляхом інтеграції відповідних фахових, психолого-педагогічних та математико-статистичних знань, практичних умінь й досвіду з педагогічного менеджменту й моніторингу в освіті, вияву гуманістичних цінностей і морально-етичних властивостей під час оцінки якості академічних досягнень учнів упродовж набуття іншомовної освіти [6, с. 123].

Необхідність формування сучасного покоління майбутніх учителів іноземної мови готовності до моніторингової діяльності зумовлена передусім чинниками європейської освітньої інтеграції [1; 5], які вимагають значного підвищення якості іншомовної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Аналіз наукових джерел засвідчує зростаючий інтерес вчених до вивчення й конкретизації питань, які стосуються сутності, функцій та етапів моніторингу в освіті (О. Локшина, Т. Лукіна, О. Ляшенко, О. Майорова, В. Мокшеєва, А. Приходько, Дж. Уїлмс), його значущості як дієвого інструменту в системі роботи сучасного вчителя (О. Коваленко, Л. Романишина, Р. Яковлева), якості шкільної іншомовної освіти (В. Гаманюк, М. Євтух, С. Ніколаєва), вдосконалення систем вищої філологічної та іншомовної педагогічної освіти (Р. Булгаков, О. Григорович, М. Князян, Н. Колесниченко), управління їх інноваційним розвитком (В. Олійник, Т. Сорочан, Ю. Татур, А. Харківська). Натомість, незважаючи на широке коло досліджуваних аспектів, проблема підготовки майбутніх викладачів іноземної мови до усвідомлення принципів та здійснення провідних функцій освітнього моніторингу видчена недостатньо. Через це аспекти дослідження особливостей проектування й організації, а також діагностики й контролю якості процесу формування в майбутніх учителів іноземної мови готовності до моніторингової діяльності значно актуалізуються у вітчизняному науково-педагогічному дискурсі.

Формулювання цілей статті... Мета статті полягає в аналізі та інтерпретації результатів дослідно-експериментальної роботи з формування в майбутніх учителів іноземної мови готовності до моніторингової діяльності, отриманих по завершенні ними бакалаврського та магістерського рівнів освіти.

Методи дослідження: аналіз, систематизація, узагальнення емпіричних даних, їх математико-статистична обробка за λ – критерієм Колмагорова-Смирнова.

Виклад основного матеріалу дослідження... В межах предмету започаткованого дослідження готовність до моніторингової діяльності тлумачиться як професійно важливе новоутворення особистості викладача іноземної мови, ґрунтоване на здатності до планування, проведення, корекції й узагальнення результатів освітніх вимірювань, з прогнозуванням перспектив подальших моніторингових досліджень, шляхом інтеграції відповідних психолого-педагогічних та математико-статистичних знань, практичних умінь й досвіду з педагогічного моніторингу, вияву гуманістичних цінностей і морально-етичних властивостей під час оцінювання якості іншомовної освіти та персональних досягнень її провідних учасників.

Пристаючи до аналізу емпіричних даних, здобутих упродовж педагогічного експерименту з формування готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності, зазначимо, що з метою отримання достовірних результатів нами було виконано провідні настанови статистичного методу дослідження [4], який вимагає:

- фіксування вихідного стану досліджуваних кожної з експериментальних та контрольних груп, що брали участь в формуальному експерименті за найбільш значущими параметрами, здатними впливати на прикінцеві результати процесу формування готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності у закладі вищої освіти;

- постійне стеження за динамікою формування кожного з компонентів готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності, залучених до експериментальних та контрольних груп шляхом використання апробованого діагностичного інструментарію;

- вияв найбільш ефективних результатів означеного процесу з конкретизацією особливостей впливу на них наявних педагогічних умов та супутних чинників, що супроводжують професійну підготовку майбутніх викладачів іноземної мови до педагогічної, зокрема, моніторингової діяльності.

Враховуючи ступеневість професійної підготовки майбутніх викладачів іноземної мови у вітчизняних закладах вищої освіти, яка відбувається на двох освітніх рівнях – першому (бакалаврському) та другому (магістерському), під час проведення експерименту з формування в них готовності до моніторингової діяльності ми використали більш доцільну – багатофакторну модель [7, с. 29]. Означена модель формуального експерименту дозволяла не тільки здійснити експериментальну апробацію міри дидактичної потужності об'єктивних чинників освітнього середовища – визначених педагогічних умов, але й виявити вплив на прикінцеві результати процесу формування готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності ще й деяких супутних – суб'єктивних чинників. Співставлення потужності впливу об'єктивних (спеціально створених в експериментальних моделях навчання педагогічних умов) та суб'єктивних (притаманим досліджуваним індивідуальних властивостей) чинників між собою, на нашу думку, слугувало підставою для отримання надійних та більш достовірних результатів педагогічного експерименту.

Багатофакторний формувальний експеримент тривав упродовж 2012-2018 навчальних років, до якого методом випадкового добору було залучено студентів 4 потоків факультету РГФ ОНУ імені І.І. Мечникова, диференційованими за двома рівнями освіти – бакалаврським і магістерським на три експериментальні (ЕГ1В, ЕГ2М, ЕГ3М) та дві контрольні (КГ1В, КГ2М) групи. Засобами першого діагностичного зрізу, який в кожній з груп студентів здійснювався на початку 5 навчального семестру, фіксувався вихідний стан досліджуваних за супутними чинниками професійної підготовки, здатних впливати на ефективність процесу формування готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності. Серед них такі:

- потреба в пізнанні, що виявляється у прагненні майбутніх викладачів іноземної мови до розширення власного науково-дослідницького досвіду, збільшенні наукових та професійно важливих знань та їх упорядкування; у підвищеному інтересі до всього нового і невідомого або до конкретної інформації із певної галузі теоретичних чи практичних знань; у відчутті дискомфорту від наявності суперечності між наявною системою знань і фактами довкілля; в підвищенні готовності до виконання розумових і практичних дій з усунення цієї суперечності [2, с. 37];

- потреба в досягненнях, що виявляється у прагненні майбутніх викладачів іноземної мови до покращення результатів своєї власної діяльності через змагання не з іншими, а з самими собою; бажанні утвердити себе не через ставлення до інших, а через ставлення до справи за рахунок підвищення рівня своєї успішності у виконуваній діяльності; здатності наполегливо переслідувати далекі значущі цілі на підставі реалістичності в їх постановці, відмови від занадто легких і надто складних завдань; почутті гордості від успішного виконання діяльності [2, с. 78];

- здатність до саморозвитку, що виявляється у намаганні майбутніх викладачів іноземної мови змінити себе на краще, постійно аналізувати свою пізнавальну й професійно-педагогічну діяльність, виділяючи для цього спеціальний час, в почутті задоволення від набуття чогось нового, успішному просуванні в навчанні, накопиченні й розширенні індивідуального досвіду самостійно-дослідницької, педагогічної діяльності та ін. [3, с. 69].

Виконавши всі необхідні умови щодо застосування засобів діагностики у досліджуваних потреб у пізнання та досягненнях, здатності до саморозвитку, а також перевіривши достовірність їх відповідей за шкалою кривди, ми, тим самим, могли вважати досить надійними отримані емпіричні дані.

Суттєво, що за параметром індивідуальних властивостей досліджуваних «Потреби в пізнанні» студенти трьох експериментальних груп отримали досить близькі кількісні показники. Потреби в пізнанні в студентів першої бакалаврської (ЕГ1В), другої (ЕГ2М) і третьої (ЕГ3М) магістерських експериментальних груп були виражені, відповідно, на високому (31%, 31% і 30%), достатньому (28%, 28%, і 32%), середньому (21%, 21% і 15%) і низькому (20%, 22% і 23%) рівнях. В студентів з двох контрольних груп (КГ1В і КГ2М) потреби в пізнанні також виявилися у досить близьких один від одного кількісних показниках, хоча порівняно з відповідними експериментальними групами, у дещо більш високих показниках, а саме: на високому (39% і 37%), достатньому (22% і 24%), середньому (27% і 28%) і низькому (12% і 11%) рівнях. Узагальнення одержаних в кожній групі коефіцієнтів щодо вияву в них потреб в пізнанні, підтвердило той факт, що вони були відносно однаковими за цим суб'єктивним чинником: в експериментальних групах – 0,77, 0,78 і 0,76, при середньо арифметичному коефіцієнті 0,77, а в контрольних групах – 0,79 і 0,81, при середньоарифметичному коефіцієнті 0,8. Розбіжність у величинах узагальнених середніх коефіцієнтів, що відображають рівень вираженості потреб студентів в пізнанні була несуттєвою і складала 0,01. Отже, встановлені емпіричні факти свідчили про відносну рівність студентів, як експериментальних, так і контрольних груп, між собою щодо вияву прагнення до розширення й збільшення обсягу наукових і професійно важливих знань, прояву інтересу до всього нового та невідомого.

За параметром «Потреби в досягненнях», отримані в кожній з груп студентів коефіцієнти були дещо вищими за своїм значенням, ніж за попереднім параметром. Проте ці коефіцієнти в межах всіх експериментальних і контрольних груп були також відносно однаковими. Зокрема, потреби в досягненнях в студентів з трьох експериментальних груп виявилися на високому (33%, 30% і 31%), достатньому (33%, 37% і 33%), середньому (22%, 20% і 19%) і низькому (12%, 13% і 12%) рівнях. В студентів з двох контрольних груп потреби в досягненнях також виявилася у досить близьких один від одного кількісних показниках, а саме: на високому (32% і 35%), достатньому (35% і 38%), середньому (18% і 17%) і низькому (11% і 10%) рівнях. Узагальнення коефіцієнтів щодо вияву в них потреб в досягненнях підтвердило той факт, що вони були відносно однаковими за цим суб'єктивним чинником, оскільки кількісні величини були відносно однаковими: в експериментальних групах – 0,82, 0,81, і 0,80 при середньоарифметичному коефіцієнті 0,81, а в контрольних групах, відповідно, – 0,83, і 0,85, при середньоарифметичному коефіцієнті 0,84. Розбіжність у величинах узагальнених середніх коефіцієнтів, що відображають рівень вираженості потреб студентів в досягненнях, була не суттєвою і складала 0,03.

Отже, означені емпіричні факти свідчили подібність студентів експериментальних та контрольних груп між собою в аспекті вияву прагнення до свого особистісно-професійного й кар'єрного зростання шляхом покращення результатів своєї власної навчально-пізнавальної, науково-дослідницької і навчально-професійної діяльності, бажання ствердити себе і підвищити рівень своєї успішності, наполегливо досягати значущих цілей і поставлених завдань, пишатися своїми успіхами.

Зазначимо, що у всього контингенту студентів здатність до саморозвитку виявилася однаково недостатньо, хоча досліджувані з контрольних груп за середніми коефіцієнтами (0,63 і 0,62) дещо випереджали однолітків, які навчалися в експериментальних групах (0,59, 0,58 і 0,57). Студенти з трьох експериментальних груп виявляли здатність до саморозвитку на високому (19%, 20% і 19%), достатньому (23%, 22% і 25%), середньому (27%, 27% і 26%) і низькому (31%, 31% і 30%) рівнях, при узагальненому коефіцієнті 0,58. Студенти з двох контрольних груп виявляли здатність до саморозвитку на високому (21% і 22%), достатньому (22% і 21%), середньому (24% і 25%) і низькому (33% і 32%) рівнях, при узагальненому коефіцієнті 0,63. Розбіжність у величинах узагальнених середніх коефіцієнтів, що відображають рівень вияву в досліджуваних здатності до саморозвитку була не суттєвою і складала 0,05. Ці емпіричні факти свідчили про однорідність контингентів студентів експериментальних і контрольних груп щодо вияву власної відповідальності й інтересу до своєї особистості, а також в її подальшому перспективному розвитку. Натомість нас вразило те, що майже третина (30-33%) студентів з експериментальних і контрольних груп виявляла здатність до саморозвитку на низькому рівні.

Таким чином, за сукупністю величин усіх коефіцієнтів, одержаних за трьома параметрами, які відображають індивідуальні властивості досліджуваних, три експериментальні й дві контрольні групи на початок участі в педагогічному експерименті з формування готовності до моніторингової діяльності були практично однаковими. За параметрами здатності до самопізнання, потреб у пізнанні та досягненнях, що розглядалися нами як найважливіші суб'єктивні супровідні чинники формувального експерименту, контингент кожної з п'яти груп студентів нічим особливим не відрізнявся від інших. Кожна з груп, незалежно від потоку, на початок формувального експерименту мала однакові передумови для досягнення ефективних результатів з формування готовності до моніторингової діяльності. Це, у свою чергу, забезпечувало у процесі проведення формувального

експерименту отримання більш надійних і достовірних даних щодо його проміжних і прикінцевих результатів, аналіз яких, згідно даних другого і третього діагностичних зрізів, ми розпочинаємо нижче.

Оскільки впровадження визначених педагогічних умов за логікою формульованого експерименту розпочиналося в кожній з експериментальних груп з 5 семестру навчання, то другий діагностичний зріз з метою вияву міри сформованості компонентів готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності проводився по закінченні теоретичної професійно-педагогічної підготовки (7 семестр). Вияв міри сформованості кожного з трьох компонентів готовності досліджуваних здійснювався відповідно методів самооцінки та експертної оцінки компетентних суддів, які постійно спостерігали за досліджуваними під час їхньої участі в реалізації програм лекційних та семінарсько-практичних занять з педагогічних дисциплін («Педагогіка», «Основи педагогічної майстерності», «Методика викладання іноземної мови»). Крім спостережень, експерти ґрунтовно вивчали результати освітньо-професійної діяльності студентів щодо опанування ними теорії моніторингової діяльності у вигляді оцінки якості виконання ними моніторингових завдань, проектів, презентацій та здійснення відповідних моніторингових розвідок, а також впродовж співбесід з ними й тестування їх знань.

За даними другого діагностичного зрізу, який проводився по завершенні теоретичної професійно-педагогічної підготовки (7 семестр), досліджувані з трьох експериментальних груп значно випереджали студентів з двох контрольних груп за мірою вияву кожного з показників готовності до моніторингової діяльності, відповідно провідних компонентів: теоретико-пізнавального, операційно-діяльнісного й ціннісно-смыслового. Зокрема, якщо знання концептуальних основ моніторингу в сфері іншомовної освіти студенти експериментальних груп (ЕГ1В, ЕГ2М і ЕГ3М) виявляли у величинах коефіцієнтів 0,57, 0,69 і 0,64, то у студентів з двох контрольних груп вони виявлялися лише у величинах коефіцієнтів 0,23 (КГ1В) і 0,28 (КГ2М). Знання діагностико-технологічних засад освітніх вимірювань в сфері іншомовної освіти значно яскравіше виявляли студенти експериментальних груп (відповідно коефіцієнтів 0,66, 0,61 і 0,57, ніж студенти контрольних груп (0,15 і 0,16). Знання нормативно-правової бази моніторингових досліджень у сфері іншомовної освіти більш переконливо демонстрували студенти експериментальних груп (0,63, 0,64 і 0,61), ніж студенти першої (0,21) та другої (0,24) контрольних груп. Загалом, теоретико-пізнавальний компонент готовності майбутніх викладачів іноземних мов до моніторингової діяльності, що входили до трьох експериментальних груп, виявився на рівні величин коефіцієнтів сформованості 0,62, 0,65 і 0,61, а у досліджуваних з контрольних груп на рівні величин 0,2 і 0,23. Різниця була суттєвою і складала величину 0,42-0,45.

Операційно-діяльнісний (0,38, 0,33 і 0,44) та ціннісно-смысловий (0,51, 0,44 і 0,55) компоненти готовності майбутніх викладачів іноземних мов до моніторингової діяльності, що входили до трьох експериментальних груп, також виявилися більш сформованими, ніж у студентів контрольних груп (0,12 і 0,13; 0,22 і 0,20 відповідно). Через це різниця в індексах сформованості готовності до моніторингової діяльності у досліджуваних з трьох експериментальних (0,65) і двох контрольних (0,27) груп була статистично значущою, складаючи величину 0,38.

Зазначимо, що по закінченні педагогічної практики (8 семестр) було проведено третій діагностичний зріз щодо сформованості готовності майбутніх викладачів іноземних мов до моніторингової діяльності, за результатами якого проявилася усталена тенденція змін:

– у трьох експериментальних групах по закінченні бакалаврату спостерігалася позитивна динаміка формування кожного з компонентів досліджуваного феномена: теоретико-пізнавального, операційно-діяльнісного й ціннісно-смыслового, які зафіксовані на рівні величин коефіцієнтів 0,6, 0,67 і 0,66;

– у двох контрольних групах динаміка формування кожного з компонентів готовності до моніторингової діяльності була не досить значною, на рівні величин коефіцієнтів 0,29 і 0,31;

– за даними індексу сформованості готовності до моніторингової діяльності, студенти трьох експериментальних груп (0,64) значно випереджали за всіма показниками сформованості досліджуваного феномена студентів контрольних груп (0,3).

Загалом, студенти експериментальних груп досягли переважно високого (39%), достатнього (37%) і середнього (24%) рівнів готовності до моніторингової діяльності. На відміну від них, готовність до моніторингової діяльності досліджуваних з контрольних груп у переважній більшості була зафіксована здебільшого на низькому (46%) і середньому (29%) рівнях, при чверті з них (25%), в яких означений феномен знаходився в стадії формування. Використовуючи процедуру обробки емпіричних даних за λ – критерієм Колмагорова-Смирнова[4, с. 63], позитивну динаміку, що виявилася в експериментальних групах, правомірно було вважати наслідком реалізації авторської технології навчання, яка враховувала сучасні досягнення моніторингових досліджень в освіті, а не дією індивідуальних відмінностей студентів.

Висновки... Таким чином, на нашу думку, низькі величини коефіцієнтів сформованості компонентів готовності майбутніх викладачів іноземних мов до моніторингової діяльності, зафіксовані в контрольних групах, засвідчують передусім про відсутність у традиційному змісті професійно-педагогічної підготовки відповідної складової, що відображує концептуальний апарат та сучасні досягнення моніторингових досліджень в освіті, а також способи освітніх вимірювань, доцільних у сфері іншомовної освіти. Через це, процес традиційної організації

професійно-педагогічної підготовки, який щороку неупинно скорочується, не містить належного інформаційно-змістового та науково-методичного забезпечення. Про це свідчать, як навчальні та робочі програми викладачів з провідних педагогічних дисциплін (у яких майже не згадується про освітній моніторинг), так і, відповідно, рекомендовані ними завдання (в яких моніторингові розвідки відсутні зовсім) й підручники, які використовуються при навчанні майбутніх викладачів іноземних мов.

Перспективи подальших розвідок складає концепція формування професіоналізму майбутніх викладачів іноземних мов з проведення моніторингових досліджень.

Використана література:

1. Імператив якості: вчимося цінувати і оцінювати вищу освіту : навч. посібник / За ред. Т. Дюба, М. Головянко, О. Кайкової [та ін.]. – Львів : Компанія «Манускрипт», 2014. – 572 с.
2. Лучшие психологические тесты / пер. с англ. Е.А. Дружининой. – Харьков : Прогресс, 1994. – 239 с.
3. Психологические тесты / Под ред. А.А. Карелина. – Москва : ВЛАДОС, 1999. – В 2-х т. – Т. 2. – 248 с.
4. Сидоренко Е. Методы математической обработки в психологии / Е. Сидоренко. – СПб. : ООО Речь, 2000. – 350 с.
5. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG). – Київ : ТОВ «ЦС», 2015. – 32 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://red.org.ua/images/pdf/standards_and_guidelines_for_qa_in_the_eea_2015.pdf.
6. Ячина Н.П. Формирование мониторинговой компетентности учителя в условиях общеобразовательного учреждения: Дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / Ячина Надежда Петровна. – Казань, 2009. – 199 с.
7. Цокур О.С. Компетентнісний підхід як нова педагогічна парадигма / О.С. Цокур // Актуальні проблеми теорії і практики сучасної освіти : зб. міжвуз. наук.-практ. конф. – Одеса : Астропринт, 2009. – С. 29-31.

Рожелюк І.Я.

РЕЗУЛЬТАТЫ ЭКСПЕРИМЕНТА ПО ФОРМИРОВАНИЮ ГОТОВНОСТИ БУДУЩИХ ПРЕПОДАВАТЕЛЕЙ ИНОСТРАННОГО ЯЗЫКА К МОНИТОРИНГОВОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Статья отражает результаты педагогического исследования по формированию готовности будущего учителя иностранного языка к мониторинговой деятельности как активного участника, организатора и менеджера школьного иноязычного образования. С учетом принципов, функций и методов мониторинга в образовании, а также специфики педагогической деятельности преподавателя иностранного языка, сформулировано авторское определение его готовности к мониторинговой деятельности, в частности, способного к осуществлению функций мониторинга качества своей педагогической деятельности и измерению качества академической успешности учащихся. На основе использования средств критериально-уровневого подхода проанализированы результаты диагностических срезов, полученные по окончании будущими преподавателями иностранного языка бакалаврского и магистерского уровней образования.

Ключевые слова: мониторинг в образовании, мониторинговая деятельность, готовность к мониторинговой деятельности, будущие преподаватели иностранного языка, критериально-уровневый подход, диагностические срезы.

Rozheliuk I. Ya.

RESULTS OF EXPERIMENT FOR FORMATION OF READINESS OF FUTURE TEACHERS OF A FOREIGN LANGUAGE FOR MONITORING ACTIVITIES

The Article is devoted to the coverage of the results of the pedagogical research of formation of readiness of future teachers of a foreign language for monitoring activities as active participants, organizers and modern managers of foreign language education. Taking into account the leading principles functions and methods of educational monitoring, as well as specifics of pedagogical activities of a teacher of a foreign language we have formulated the author's definition of the phenomenon of his/her readiness for monitoring activities, in particular, ability to conduct monitoring as own professional and pedagogical activities and adequate measurement and evaluation of quality of academic achievements of pupils. Based on the use of methods of criterion-level approach we have analyzed the results of diagnostic assessment received after the teachers of a foreign language have got their Bachelor's and Master's degrees.

Within the framework of the subject of the study, the readiness for monitoring activities is construed as the professionally important new formation of the personality of the teacher of a foreign language, based on the ability to plan, conduct, correct and summarize the results of educational measurements, with the forecasting of the prospects for further monitoring research, by integrating the relevant psychological and pedagogical, as well as mathematical and statistical knowledge, practical skills and experience in pedagogical monitoring, reveal of humanitarian values, as well as moral and ethical properties during evaluation of quality of foreign language education and personal achievements of its leading participants.

We have demonstrated that the process of traditional organization of professional and pedagogical training that steadily decreases year over year, does not contain proper informational and content, as well as methodical support with regard to formation of readiness for monitoring activities in future teachers. Due to this fact, in the context of traditional learning, readiness for monitoring activities is mostly formed in them at low (46%) and average (79%) levels, and there is a quarter of people (25%), in which the components of the above-mentioned phenomenon are only on the stage of formation.

Key words: educational monitoring, monitoring activities, readiness for monitoring activities, future teachers of a foreign language, criterion-level approach, diagnostic assessment.

Подано до редакції 05.03.2018.

Рекомендовано до друку докт.пед.наук, проф. О.С.Цокур